

HÉT ANYA

Minden sejtben
képzeld el egy motort, a hús
kazánja be van építve mindannyiunkba.

Képzeld minden tüzes gödörbe
rengeteg információt,
arról aki először
megteremtett minket.

A hét mitokondriumos Éva
múza lehet
vagy anya odafönről
égi szeretettel küldve.

Ez a hét Éva velünk marad,
lenyomatok sejtjeinkben.

El szeretném nevezni őket,
miért ne?
Nem maradt hét Ádám,
aki igényt tartana a névadásra.

Az egyik Winona lenne,
elsőszülött, egy másik Ég Asszonya.

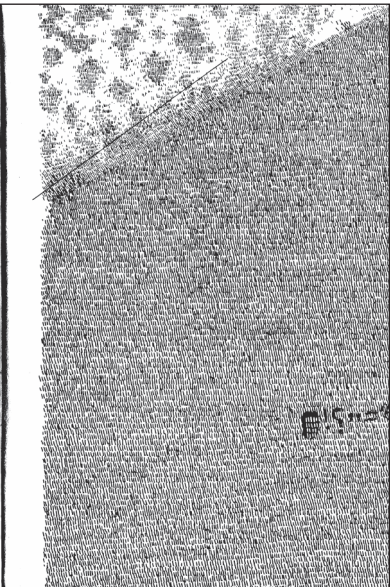
Lenne egy Kali, kreatív terror,
lenne egy Prudence – igen,
néhány ilyen ember is van.

Lenne egy Judit, vagy minden nyelven a megfelelője,
mert Judy úgy hangzik, mintha azt mondanám mama,
ilyen a Berenice, a Mária Terézia és
talán a Donna is.

Végül lenne egy Éva,
vagy Hajnal, vagy az Első Fény Asszonya,
vagy csupán Mitochondria-Anya,
egy név, amitől az Oktomama
magányosnak tűnik.

* *odzsibve költő, író, szerkesztő, 8 kötet szerzője*

azóta letakarom a vödörket
és KING védőgumival
néha TIGER is
de legjobb az olajos
a hangok lejöttén legördült az értelem
az okozat kirebotta a maga okait
még Londonban megszakadt bennem valami
darvak jöttek beleleltek az ártatlanságom
s már indultam neki megint a vizeknek
mia z r z ö d n i d n u l m i m e h l á z i a z r z ö d n
z k á a f l ó m e h l á z k i d n u l m k s á a f l ó
sűrű imákkal untattam az léteket
megmaradtunk
és senkinek sem okozott örömet
pedig egymás lábai között zokogtunk
a duzzadt teliholdak alatt
koponyánk belső falain fűrőkben lógnak a farsag
betegségentől a vasak teste felhőlyagzott
és még sok más amitől akkor
lerogyott a ló a virágoskertben
feszül meg
állított föl
a horizonton felejtették a karosszéket
és még karácsony
jött a mentő
S
az intencionális irányítványozók megebezték a lárgyakat
a hagyma leiratok nélkül is hagyma
ezt tudom
de a vers egyre irlgmatlanabb
eramann
ró és a kam
hózzám
Kyrte eleston!
! My God!
Gozrgogyi poniluj
! ÉDES ISTENEM MUTASD MEG
ORCAD
a drámai
mmel la
feje
a
a szomjúságtól megszomjaztam
minden sziklán felmerzelemülült Ő
a blue dolphinól szörpáng giatrpa kőtnihplod eulb a
E L Ő S Z Ő R J Á T É K N A K
tartottam
mindent
később csak annyiban
váztozott hogy
mindenki játéknak tartott
szó se róla
mindenki
T U R K O Z O D O N

16 BESTIÁLIS

kinyitom a torkom, hogy szóljak, de
embertelen üvöltés az, ami kijön,
Medve motoszkáló éhség a szápadlason.

Párduc kéj-sikoly és rögvest mi vagyunk a préda
halkan kapaszkodva, fekve.

Farkas sóvárgó csaholás, az emberi halláson túl;
talán hegyezhetjük fülünk, gondolván keresnek.

Emlős sírás, nyögés és morgás,
mindent mit szóval átadhatok,
amit kívánok, hogy jelentsen, annyit jelentesz te nekem.

Ugathatnék is,
mert a szerelmet elmondhatja
a szőr, a bendő és a zsigeri érzés
is neked.

	F É N Y E S R E		
mert a halálra	kipucolt cipővel	fenékkel	
patyolat ingben	zálogérdulával	kézmóstran	
ürítő herikkal	üztől erikkal	örömtelen	
bécső nélkül	mert halálra	fényes	
LAKKCIPOBENLAKKCIPOBENCIPÖBENCIPÖBENLAKKIKKLLAKKCIPOBANLUKK			
CAPABANFÉNYESLAK			
látalak aludni készülész mint a fák			
szelid vagyok lásd és sorsom is olyan hantalan most			
és pohárra látalak ma is ölelés helyett una helyett mert kell			
a pohár valami helyett:::valakik helyettünk:::valamiért			
valahogy így van ez már			
arcom közlőpött elcsépett			
ne közelíts:::::: a résen át most kiőr végre			
álmodtam: (úgy hiszik éhen vagyunk ilyenkor vesztjük)			
vállgödörből szomjas testi anyagok a harmatot			
szerezésük az éledeknék s ragogott az ő szájuk			
halált adott az ő szájuk			
szemükben a hullamosók gumikesztyűje			
sárgállott	a szemükben az ő üvegszemükben a hullamosók átöltöztek		
fehére	én		
			
NEM LÁTTAM ÖT			
én			
nem lát			
HATTAM csak tükrében a tükör más a tükör mögött más világ			
elcsabudult t(ör)öb(öl)ök a tükör mögött más világ van a tükör mögött			
más világban másvilágban más tenyerű halottak között szabadulj meg			
ezektől mielőbb szabadulj meg			
HAJA	TOMPORAIG	OMLOTT (és) A MELLE hús szemérme borotválva kopasu	
	OMLOTT (és) A MELLE hús szemérme borotválva kopasu		
	szeme	A MELLE HULLÁMZOTT (az) ARCA	
vágya	kiürült szeme	ARCRA ÖSSZERÁNDULT	
jötték évszakokat változtatva haját változtatva nyomorát vált(oztat)			
va porcelanfogakkal harapták a vasba keseredett tájat			
<i>!milyen csattogás milyen!</i>			

Na most leeszem magamról a húst
csontig, felhasználom a tavalyi
ünnepek és a nyolcvanas években
behabzsolt sütemények salakját
és érzem, hogy minden sejtem
elismétli evés közben a múltam -
krémes kalcium fogból, amit anyám
készített savóból, egy maréknyi, a
szomszédától csent bogyó – remek az
a nap, amikor a súly lemegy és a
sör (amber, stout, olcsó világos)
ami megmarad
és amit még le lehet enni rólam az
csupán a cukormázas simogató, kedves évtizedek:
egy brutális szerető füge ízesítésű horzsolása,
a milliónyi sós pötty a szerelem beszédének maradványa,
azok vonták be mázzal, akik belőlem csemegét
édes húst csináltak.

Most megeszem magam, tisztára nyalom a tányért
új lappal indulok.